

Zaplan să fie inclinat din natură spre politeță, ceea ce îl făcea să facă fraze dubitative și neafirmative tăios. Altminteri era om cu temperament și căștiga multe procese cu verva lui aprinsă. De rindul ăsta pleda într'un proces de divors unde apăra pe o clientă și își luase vînt :

— Căci onorată curte, doamna este acuzată pentru nepotrivire de caracter și purtări imorale, precum și este. Domnilor Judecători dacă domnia-voastră nu ați avea inteligență destulă, precum și este, ați putea fi înclinați să credeți că doamna este o depravată, precum și este. În realitate vinovaț este soțul doamnei care nu-și îngrijește soția, care lăsată singură ar putea cădea în brațele altora, precum și este.

În așteptarea verdictului avocatul Zaplan discuta cu unii confrăți și era sigur de rezultatul favorabil al sentinței. După ce magistrații se înșiraseră pe scaune, ca niște duhuri din altă lume, Zaplan mai aruncă în ultimul moment o șoaptă colegului de lingă el :

— Am inversat situația, acuzînd eu în loc să apăr că altfel cazul e greu și așa fi putut pierde procesul...

— Precum și este, îi răspunse colegul care între timp ascultase ce spunea președintele... P. Gr.

Securitate colectivă.

La conferința din Bruxelles, delegatul Chinei a declarat că guvernul său așteaptă ca această conferință să ia măsuri efective împotriva Japoniei de vreme ce este considerată ca agresoare. A adăugat că i se pare incalificabil ca politica internațională să acorde același tratament de fapt agresorului și victimei, și că guvernul chinez ar putea să conchidă, pe baza situației actuale, că forurile internaționale nu doresc să vadă rezistența Chinei prelungindu-se. Ascultînd aceste declarații, Conferința a decis să se amie *sine die*, trimetînd întreaga chestie Societății Națiunilor. Dar tocmai Societatea Națiunilor este aceea care a inventat Conferința dela Bruxelles spre a nu fi obligată să intervie.

Două din Marile Puteri erau, dealtfel, direct interesate la Bruxelles : Marea Britanie și Statele Unite. Marea Britanie aștepta ca Statele Unite să ia poziție în urma discursului pacifist al președintelui Roosevelt la Chicago, iar Statele Unite ca Anglia să se solidarizeze printr'o atitudine concretă la același discurs dela Chicago. Amuzant, nu este așa ? N. D.

Moise Bercu.

În unul din romanele lui Ionel Teodoreanu e vorba de un degenerat, (extropiat și alcoolic), înzestrat cu un dar sfînt : știe să cioplească în rădăcini urite de lemn, chipuri de o prețioasă plasticitate. E unul din cele mai fine portrete, din cîte s'au creiat în literatura românească.

Anatole France — în „*Paița Maicii Domnului*“ — ne relevă un biet călugăr (fost saltimbanc în tinerețe), care — sarac lipit pămîntului — cată să mulțumească pe Madonă cu ceea ce are : o distrează făcîndu-i — cu desăvîrșit evlavioasă artă — tumbes și gimbușlucuri, la picioarele iconostasului.

Toate aceste tipuri impresionante — (și încă alte multe, din literatura universală) — par neverosimile.

Și totuși...

Ele se întilnesc în toate mediile sociale și au viețuit în toate timpurile. Rămâne numai să le descoperi și să le surprinzi la lucru.

Bufetul unui restaurant de pe Lăpușeanu prezintă, de vre-o câteva luni, un aspect cu desăvârșire pitoresc și nou.

Maionezele, pateurile, sălățile, borcănașele cu murături sînt prezentate *altfel* decît eram obișnuiți să le vedem etalate: ele zîmbesc și te îmbie. Te atrag printr'un aranjament armonic, printr'o inedită încuscire de forme și decorative.

Salata „de bef” nu mai stă pleoștită pe farfurie, cu cele cîteva firicele zburlite, de zarzavat, prinprejur. Acum a căpătat o formă neașteptată: e un... șalău imens de... maioneză, care te privește mirat prin ochii lui negri de... măslina. Șalăul — șerpuit ca un S — păstrează, în ritmica șirii spinării, a aripeoarelor și codiții, toată grația alb-sidefie a splendidei viețuitoare din fundul undelor albastre. Chelnerul vine grăbit, infigă brutal lingura de os în pîntecele minunatei creaturi—și în loc de icre și măruntaie, ies la iveală mozaicuri de cartof, de morcov, și sfircuri de carne de vacă.

Pateurile sînt, de astă dată, închipuiri de meșter horticultor. Prin transparența gelatinei se ițesc inimaginabile combinații florale. Crezi că muști cu voluptate dintr'o rodie — și în palatul gurii simți prezența... ficatului de gîscă.

Castraveciorii în oțet, gogoșarii rumeni, ardeii umpluți, marinata de ciuperci — sînt metamorfozate în grădini botanice și acvuarii. Prin sticla borcănașelor te surprinde plutind în liniștea de aur a lichidului condimentat felurite gîngăni, jivine, peștișori și păsărele, confecționate din pătrunjel, morcov sau conopidă — animate de o zburdă hazlie și pitorească.

Pe farfuria cu inevitabilul „șnițel” al restaurantelor, garnitura de cartofi te farmecă prin jucăușa fantezie a cioplitorului de barabule: infigi furculița în sori stilizați, în meduze și stele de Crăciun...

Autorul ghidului al atîtor plastice năzdrăvănii culinare este umilul grataragiu al restaurantului. E tuciuriu (ca toți grataragiii), posomorît (ca majoritatea clownilor, cînd nu „lucrează” în arenă)—și se numește *Moise Bercu*.

Patronul — (cărui nu-i arde nici de glume, nici de artă) — nu l-a pofțit pe Moise Bercu la această muncă suplimentară de măestru decorator. Moise Bercu s'a pornit la treabă din proprie inițiativă,— minat de un țipăt lăuntric, care-l tortura: să dea mișcare și viață materialului inanimat.

Dacă, în loc de cartofi și maioneză, Moise Bercu ar fi avut la îndemînă, din pragul copilăriei, blocuri de marmoră pură — altele ar fi fost, astăzi, rosturile vieții lui.

Am fi numărat, desigur, un meșter sculptor în plus... N. N. Tonitza.

Baronie.

„*La foule est moutonnaière*”, zice francezul, făcînd aluzie la faptul că oile se iau unele după altele. Experiența a făcut-o pe vremuri și faimosul Barnum — nu cu oile, ci cu oamenii — și a știut s'o utilizeze într'un chip simplu, dar remarcabil. Se zice că Barnum își instalase, undeva într'un oraș din America, un cort plin de atracții în care, pentru cîțiva cenți, se putea contempla *femeia cu barbă, surorile siameze* (primele), *iepurele cu cap de bou și boul cu cap de iepure*. Înaintea fiecărei reprezentări, un „crainic” cu voce stăruitoare, instalat pe estrada dela intrare, anunța bogăția spectacolului și minunăția prezentărilor unice în toată lumea, invitînd publicul să profite